

Cazuri și (ne)cazuri

CELEBRE

„Am o terasă, o grădină, unde toată lumea se uită cu lunete, cu teleobiective. Trebuie să mă închid în fiecare seară în casă, să-mi aleg o insulă pustie pentru a mă duce în vacanță... Dar deșertul nu e plăcut. Sînt momente cînd îmi vine să alerg la un chirurg estetician ca să-mi schimb chipul“.

BRIGITTE BARDOT

ANUL DOI
Nr. 41
Preț - 4 LEI
APARE
SĂPTĂMINAL

Expunere de motive

Despre celebritate s-au scris și încă se mai scriu nenumărate pagini, uneori chiar cărți întregi. Cine nu s-a gîndit măcar o dată în viață la celebritate? Cine nu s-a visat oare erou al unei întîmplări, fie ea cît de mărunță, în care personajul principal să fie numai el, iar întreaga aventură să i se întîmple numai lui? Fiecare la rîndul său a trăit poate ceva similar, chiar dacă istoria întîmplării respective nu a avut nici un fel de ecou social.

De marea celebritate însuși se bucură doar puțini. Adevăratele celebritate o cunosc doar cei născuți în zodii cu adevărat norocoase și care, pe drumul anevoios al gloriei, împletesc talent, muncă, tenacitate. Aflați pe culmi, reușesc să guste cîte puțin din bucuriile și avantajele celebrității, dar, în același timp, sînt și ținta răutăților și a invidiei celor mulți. Din personaje iubite și admirate devin treptat subiectul celor mai colorate și comentate birfe.

Deși îl dețin foarte puțini, secretul celebrității nu are o anumită formulă. El poate fi chiar rezultatul celor mai neașteptate evenimente, sau uneori chiar al întîmplării. Dar de fiecare dată se clădește pe o anumită structură de rezistență, care trebuie să existe în personalitatea respectivului personaj.

Mulți s-au afirmat însă, devenind într-un fel celebri, ca demoni ai răului, ai neputinței sau, uneori, chiar victime ale unor întîmplări tragice. Alții, supraestimîndu-și puterile, au încercat să devină celebri, reușind doar o tristă și gratuită demonstrație de neputință, rămînînd celebri totuși prin ridicol și penibil.

Sorin OPREA

ÎN CAZ CĂ... — CRONICĂ RIMATĂ —

Pentru a fi pârtaș la caz,
fără să fii la necaz,
se cere ca să fi activ,
(călare deci pe obiectiv),
cum ar fi cazul unui detectiv.

Cu-nîrziere, tu, trezîl
Cînd ceasul nu l-ai auzit,
că n-a sunat. Sau poate-azul?
Dar te grăbești că poate-ajungi
în caz că vine-autobuzul.

Întirzii — o oră jumătate,
„lucrările” s neterminate,
însă cafeaua-i un remediu,
un rebus faci, dar toate astea
în caz că șefu-i în concediu.

Ai și teren, afară plouă,
umbrela la nu mai e nouă
și-ai vrea să dai un telefon.
Îți ținem pumnii, o să dai
în caz că mai prezintă ton.

Cînd ai plecat de la serviciu,
tu, personaj fără vreun viciu,
ești ca un pește în acvariu.

Si-ai vrea, tacit, să bei o bere
în caz că ți s-a dat salariu.

La magazin lume grămadă,
nu-trebi dar te azezi la coadă
privind cu nostalgie strada.
Și poate-ajungi să bei și berea
în caz că nu-i prea mare coada.

Acasă, cînd tirziu sosești,
un altu-n pațul tău găsești,
„E-al doilea!” — îți strigi necazul.
„Sînt oamenii de la Mioța,
care se cheamă cînd e cazul”.

Spune soția, Tu o ierți
că nu ai chef ca să te cerți.
Nu te comporți precum măgarii
și-apoi meerei ca să adormi
în caz că te-or lăsa... înțării.

Și n-ai visul tău te vezi activ
și-meerei precum un detectiv
să-i schimbi destinului macazul.
Și vrei să nu te mai trezești
în cazu-n care... Nu e cazul!

Mireasa ANDRAȘ

CAZUL TREMURICI

Precizare: Trebuie spus încă de la început că acest caz nu există, iar interviul cu doctorul Faust este unul imaginar. Dacă însă cineva dintre dumneavoastră dorește ca acest personaj să existe, dacă știe despre el că există, sau dacă cineva se recunoaște în acest personaj, atunci vă asigurăm că absolut totul este real și autentic.

Pentru anumite lămuriri ne-am adresat doctorului Faust, expert în psihiatrie și psihanaliză, un vechi și bun prieten al diavolului.

— Doamne doctor, ce ne puteți spune despre acest caz?

— Aș dori să fac și eu o precizare. Cazul Tremurici nu este de fapt un caz. Faptul că la un moment dat s-a făcut caz de acesta, a creat o falsă impresie, ceea ce nu era, cazul.

— Deci...

— Deci personajul pe care l-am numit, din mai multe considerente științifice, Tremurici, este un strop social care într-o anumită conjunctură a ocupat sau uneori mai ocupă o funcție de conducere la un anumit nivel. Noi îl numim personaj iluzoriu și dacă în plan social el este invizibil sau și mai grav admirat, pentru noi el este demn doar de compasiune, ca orice alt bolnav aflat sub supraveghere.

— De ce personaj iluzoriu și prin ce se caracterizează el?

— Iluzoriu pentru că deși din punct de vedere fizic el există,

Sorin OPREA

(Continuare în pag. a 2-a)

RÉLACHE

SUPLIMENT
AL ZIARULUI
„ZORI NOI”

În cazul cînd vi se ia apa

În caz că vi se ia apa și știți că afară plouă,
în caz că afară plouă, lăsați să vă pierdă
umbrela. În caz că vi s-a pierdut umbrela, oferiți
recompensă. Una nouă vă costă mai mult. Dacă
nu găsiți umbrela cumparați-vă o broască de
Yale. Se deschide și se închide la fel de greu.

În caz că vreți să reparați broasca, solicitați
un lucrător. Va veni orlată cu luna cadourilor.
În acest caz apuneți-vă și reparați-o singur. Mai
rau de altă nu o puteți strica.

În caz că, totuși, ați reușit să o reparați pînă
la urmă, treceți neopărat pe la postul de prim
ajutor. Rantile se pot infecta. În caz că se in-
fectează, pînă la urmă nu încercați să găsiți
medicamentele necesare la farmacie. Cel mai
sigur e o consignatie. Mai ales dacă aveți
valută.

În caz că aveți valută, E! Dacă aveți valută
e cu totul și cu totul altă treabă!

Mireasa ANDRAȘ

Un caz ultracelebru — OLOF PALME

— Domnule Olof Palme, vă rog să reîntrați în memoria cititorilor noștri. Din acest moment, considerați-vă viu. Cine sinteți dumneavoastră?

— Cum cine sint? Pentru orice pămîntean sint un mort. Și viu nu e bine să mă consider din două motive: primul că, cine știe, poate iar încercă cineva să mă caute și să mă asasineze: al doilea — dacăș fi viu, nu v-aș spune ce vă spun. Deci: sint Olof Palme, fost prim-ministru al Suediei timp de 17 ani, pînă în 1986 cînd am fost împușcat. Și încă un amănunt: sint unul dintre mulții conducători de state și de guverne care se aștepta să fie înălțurat prin violență, pentru că altfel nu se putea.

— Da, și nu numai eu, ci toți cei apropiați mie — conducători din partidul meu, prieteni, familia mea... Pînă la crimă fuseseră încercate toate metodele.

— Mi-e greu să vă cred. Suedia este „campioana democrației”, suedezii trec drept cei mai pașnici, cei mai civilizați oameni.

— Da, da, e drept, dar sint și ei oameni. Observ însă că dumneavoastră nu cunoașteți prea bine istoria Suediei. Eu sint al patrulea „mare asasinat”.

— Recunosc, nu-i știu pe predecesori. Ni-i spuneți?

— De ce nu? Doar sintem toți aici: numai unul din cei patru e în iad.

— Care?

— Nu pot să răspund: e secret ceresc.

— Deci, cure sint cei trei?

— PRIMUL: Engelbrekt Engelbrektsson, cel care a condus poporul suedez în marea luptă împotriva stăpînirii daneze. I se spune în istorie fondatorul patriei suedeze. L-au ucis nobilii suedezi în 1436. AL DOILEA: Karl al XII-lea, rege al Suediei. El a fost ucis în 1718 pentru vina de a nu se grăbi să moară și să lase frîu liber unor ambițioși pe care-i incomoda marea putere de atunci a Suediei. AL TREILEA: tot un rege — Gustav al III-lea, ucis 74 de ani mai tîrziu. El a murit la un bal, eu după ce am ieșit de la cinematograful. Mare sete de cultură și distracție au criminalii noștri!

— Deși distanța în timp e foarte mare, se pare că între cele patru atentate e o trăsătură de unire.

— Observația e corectă: toți patru — iertați-mi lipsa de modestie — n-au fost niște anonimi. Mai întîi: politica lor nu era pe placul celor care, într-adevăr, dețineau puterea economică și financiară. Apoi: toți se bucurau de mare simpatie în rîndul opiniei publice. Și, în sfîrșit: niciunul n-a putut fi înălțurat prin metode mai creștinești. Așa că s-a recurs la violență.

— Să revenim la asasinarea dumneavoastră. Deci, vă așteptați la un asemenea sfîrșit. Atunci, în ziua de 28 februarie 1986, ați avut vreo presimțire?

— Nu știu dacă în ziua aceea, mai mult decît în cele precedente. Dar simțeam că ceva mi se va întimpla. Am fost foarte agitat, încă de dimineață. Și somnul l-am avut agitat. Mi-am dat peste cap un program pe care n-odată nu l-aș fi dat. În loc să plec la Lisabona, am rămas la Stockholm. Formal, am rămas pentru că aveam ceva cu americanii — adică ei aveau cu mine. O chestiune politică pentru care eu le stăteam în gît: li se părea că eu ajut estul Europei. Eu, de fapt, nu permiteam să se atingă nimeni de statutul de țară neutră al Suediei.

— Cu atît mai mult nu vă înțeleg: de ce n-ați întărit garda?

— Garda? Pînă garda personală am lăsat-o liberă: și șoferul, de asemenea. Era într-o vineri... — Cum ați ajuns la cinematograful? Cine vă cunoștea programul?

— Ca să merg la cinematograful și să văd, m-am

hotărit seara, pe la ora 19. Atunci i-am telefonat fiului meu și l-am invitat împreună cu logodnica sa. Cine mai știa? Fi-rește, soția, fiul, logodnica și... cei ce au ascultat convorbirile mele telefonice!

— Știați că sinteți ascultat?

— Atunci, nu. Acum știu tot.

— Și la film?

— La film, nimic: după film... Pe la ora 11 noaptea s-a terminat filmul. Am insistat ca fiul meu și logodnica să nu ne conducă acasă. Așa că am plecat pe jos, numai su soția. Simțeam ochi oțelosi ațintiți asupra mea, dar n-aveam ce face. Așa că am mers, în așteptare, mai departe. Încă puțin, apoi am auzit o împușcătură. M-am prăbușit și gata. A tras bine, recunosc. A vrut să-mi omoare și soția, dar n-a reușit. Bine că fiul meu n-a fost cu mine. Cine știe dacă scăpa...

— Domnule Palme, presa suedeză — și nu numai — a criticat amatorismul și incetineala cu care a acționat poliția. Dumneavoastră, care știți tot, ce credeți, putea face poliția mai mult?

— Vreau să spun de la început că suedezii au o poliție foarte bună. Să vă dau și un argu-

INTERVIU CU UN MORT (II)

ment: la mai puțin de 2 minute de cînd s-a tras primul foc (e vorba de asasinarea mea), de la dispeceratul poliției s-a și lansat apelul de urmărire a criminalului. Sigur pot fi puse și unele întrebări: cum a aflat poliția atît de repede? Chiar să nu-l cunoască polițiștii pe primul-ministru (VECHI IN FUNCȚIE DE 17 ANI) încît în loc de „a fost împușcat primul-ministru” poliția a lansat apelul „a fost împușcat un om”?

— O clipă, o clipă, vă rog: adică, vreți să spuneți, poliția n-a fost de bună credință?

— Nu, eu nu spun asta. Eu vă prezint doar niște amănunte: 1. În timpul anchetei, au fost audiați 3000 de martori și s-au luat peste 40 000 de declarații; 2. Dar, o femeie care a observat lingă cinematograful doi indivizi suspecti — unul avea un aparat de emisie-recepție, și care a sesizat poliția imediat după crimă, a fost audiată abia după un an;

3. Soția mea, eu care eram alături în momentul crimei, a fost audiată a 37-a, iar declarațiile ei sint strașnic păzite și ferite de orice ochi indiscret;

4. Unul din martori relatează că a văzut un individ suspect alergînd, pe care l-a pierdut din cauza unei mașini a poliției. Martorul a fost audiat după un an;

5. Accesul spre un pasaj — pe unde a fugit criminalul — a fost închis pînă în ziua fatală. Cine l-a deschis, nu se știe;

6. Șeful poliției criminalistice a aflat despre eveniment abia după 8 ore de la desfășurarea sa;

7. Timp de două ore după crimă, postul național de radio nu știa nimic — transmitea muzică distractivă;

8. Conducerea armatei suedeze a aflat de la... Washington că primul-ministru a fost ucis;

9. Nici unul dintre anchetatori n-a întrebat pe nimeni: de unde se știa că primul-ministru merge la cinematograful?

10. Și, în sfîrșit, de ce n-a căutat poliția, așa cum face orice poliție din lume, gloanțele pentru ca apoi să afle arma? Pentru că unul din gloanțe a fost găsit împlîntător, numai a doua zi, de un ziarist indian.

— E clar: nu știu unde se termină incompetența și unde începe reaua-credință...

— Mă lertați, domnule Palme, dar mie nu mi-e clar: de ce ați fost omorît?

— În presă s-au spus multe. Nu vă luați după toate. Unii au zis că din cauza lui '85, cînd

social-democrației mei au obținut majoritatea în parlament, cu sprijinul stîngii. Sigur, asta a deranjat extrema dreaptă, dar de aici și pînă la crimă...

Vina mea este în altă parte: am deranjat afacerile concernului suedez de armament Bofors. Adică, această firmă a livrat armament unor țări aflate în conflict — Iran și Irak. Or, acest lucru contravine legilor suedeze. Ca să se ferească de lege, vânzarea s-a făcut prin intermediul unei firme din Singapore. Eu am aflat și a ieșit tîraboț. Scandalul a continuat și după moartea mea. Știți, desigur, că după un an, adică în ianuarie 1987, eu o zi frînt de a fi audiat, singurul om care putea proba afacerea, amiralul Algernon, a căzut sub roțile metroului. Sau a fost ajutat să cadă?

— Și, totuși, cine v-a ucis, domnule Palme?

— Întrebarea nu-l corectă. CINE m-a ucis pe mine, știe toată lumea. Adică se știe cine a apăsat pe trăgaci. Ce nu se știe este cine a ordonat să fiu ucis. Și asta nu numai în cazul meu. Eu știu. Și știu mulți mari din Suedia și mai ales de prin alte părți. Dar cui folosește să spunem acum? Poporul suedez în nici un caz. Dimpotrivă, iar putea dăuna. Și-atunci? La ce bun? Aveți voi, românii, un mare poet care, dacă nu mă-nșel, a zis cam așa: Nu cerceta aceste legi / Că ești nebun de le-nțelegi...

— Chiar așa, domnule Palme. Crima rămîne crimă, iar moartea aduce moarte. Deci, e mai bine să nu știm.

P. PETRU,
Sursă documentară: NEWSWEEK
(versiune în limba română de
M. Nicolae)

CAZUL TREMURICI

(Urmare din pag. 1)

din punct de vedere concret el este o iluzie. Se caracterizează prin mai multe date personale, care se pot exprima ca sumă a unor stîngăci nepermise ca de-fînător al unei anumite funcții.

— De unde numele de Tremurici?

— Este o poreclă simbolică, pe care am dat-o că urmare a celei mai pregnante trăsături a caracterului său: frica. O frică exteriorizată prin tremurat și frămîntare a miîntilor. Cum era și firesc am încercat să analezăm cît mai corect cauzele acestui fenomen, pentru a nu ajunge la concluzii false. Am descoperit repede sursa acestui frici, care s-a dovedit deosebit de nuanțată. În primul rînd este teama în fața realității, frica de răspundere, de a lua decizia, frica de a întreprinde ceva. Aceasta este dublată de un anumit conflict de conștiință, concretizat în teama de a nu-l fi descoperite limitele și nu în ultimul rînd, teama de a nu-și pierde privilegiile deținute prin funcție. Pe scurt aș putea sintetiza totul printr-o expresie mai plastică, „prea mic pentru un război așa de mare”.

MONTE CRISTO între adevăr și legendă

Dramaturgul și romancierul Alexandre Dumas-tatăl (Alexandre Davy de la Pailleterie) (24 iulie 1802 — 5 decembrie 1870) fiul lui Thomas-Alexandre Dumas, este nevoit să-și căștige existența, de la vîrsta de 15 ani, lucrînd în birourile unor notari. Se stabilește în 1823, la Paris, unde intră în secretariatul ducelui d'Orleans — viitorul rege Ludovic-Filip (1830—1848). Își completează în același timp studiile; frecventează cenele literare romantice și teatrele. Scrie voșdeviluri și cunoaște un succes răsunător cu reprezentarea piesei în proză „Henric al III-lea și curtea sa” prin care impune drama romantică înaintea lui Victor Hugo (1802—1885).

Continuă să scrie drame istorice și moderne, melodrame, tragedii, comedii, creînd o operă dramatică deosebit de bogată și de variată. Se îndreaptă spre romanul istoric, care devine, sub pana sa, roman de capă și spadă. Scrie peste 250 de romane, printre care și „Contele de Monte Cristo”, la care o să e referim.

Acest roman este editat pentru prima dată în anul 1845 la Paris, pentru ca în România să fie editat de George Ioanid la București în anul 1857—1858 în traducerea lui G.A. Baronzî (1825—1896). George A. Baronzî este fascinat de romanele lui Alexandre Dumas, sub influența căruia va scrie în 1862—1863 romanul „Misterele Bucureștilor”. Dar să revenim la Monte Cristo... pe insula If din Mediterana. Atmosferă de încălțătură romantică. Se pășește pe pămîntul legendei lui Monte Cristo. Un ponton de stîncă albă, spălat mereu de spuma mării. Se urcă un bolovanșiu printre ziduri de cetate. Se intră într-o primă incintă, străjuită de ziduri înalte și turnuri de pază. Printr-un tunel se pătrunde în careul de piatră al Inchisorii. Drept în față, celula unde stă scris „Edmond Dantes”. În stînga, lipită de ea, celula a tatălui Faria. Ambele — hrube înspăimîntătoare.

În depărtare, alte tîrimiri stîncose, alb-golăse, pe fundalul mării. Sint insulele Pomergues și Ratonneau, care împreună cu If alcătuiesc Stoecadele, un mic arhipelag la intrarea în portul Marsiliei, altădată împidurite și cu mult vînat, astăzi stîncose și trăind prin istorie. Pe insula cu vechiul nume Ilypea, cea mai mică din arhipelag, dar care are astăzi notorietate, Francisc I (1515—1547), căruia îi plăcea să vinde aici, după asediul din 1524 al lui Carol Quintul (1519—1556), pentru a feri orașul de un atac pe mare, se decide să construiască aici o fortăreață, care este gata în 1528. Deși din punct de vedere militar se va dovedi încă de pe atunci a avea un rol modest, ea va căpăta o tristă faimă ca închisoare, devenind din 1564 pentru „strengarii primejdioși” o adevărată Bastilie.

Între cei întemnițați se vor număra Omul cu masca de fier, care a stat o perioadă de 3 ani, fiul economistului Mirabeau, el însuși un distins orator.

Corpul generalului Kleber, readus din Egipt, unde fusese asasinat de un fanatic, este ținut aici între 1801 și 1817. Înhumarea rămășițelor pămîntești ale generalului victorios la Heliopolis a putut fi făcută numai după căderea împăratului Napoleon Bonaparte (1769—1821).

Aici s-au oprit în lungul drum al exilului spre Noua Caledonie o parte din capii comunarilor parizieni. Dar, fără îndoială că eroul cel mai cunoscut de la Chateau d'If este Edmond Dantes, viitorul conte de Monte Cristo. De fapt, Edmond Dantes nu a existat. Nu a fost întemnițat la Chateau d'If, nu a evadat, ca nimeni de altfel de aici și nici măcar nu a existat. El este rodul imaginației marelui om de literă Alexandre Dumas-tatăl, cel mai popular scriitor francez din epoca romantică.

Edmond Dantes nu a existat. El este rodul imaginației scriitorului Alexandre Dumas-tatăl și care în paginile „Contelui de Monte Cristo” a dat viață unui personaj mereu tînăr, nemuritor. El s-a impus în lumea întreagă printr-o operă romanescă de excepție, avînd o viață și un faimec deosebit!

Ioan VELICA

— De ce nu se renunță în acest caz la funcție?

— Glumiți... Unde ați mai văzut așa ceva? Nimeni, nicidecum și niciunde nu renunță de bună voie la un arsenal de avantaje aflate sub protecția unei funcții de conducere. Este un domeniu în care fair-play-ul nu funcționează.

— Există un anumit temperament predispus spre acest caz?

— Se pare că cel mai apropiat tip de temperament ar fi cel coleric, deși știți foarte bine că nu există indivizi cu un temperament pur. Astfel el este un agitator, nervos, nestăpînit, fluctuant, spontan, egocentrist, nu suportă contrazicerile, contrazice cu voce tare, nu are răbdare, manifestă dispreț pentru cei din jur, se consideră foarte deștept, nu știe să plîdă, este un neechilibrat, deci foarte multe date aș spune pentru a nu fi apt pentru a fi personajul numărul unu într-o colectivitate sau într-un grup.

— Ce ne puteți spune despre caracter?

— Cred că aici ați pus degetul pe rană. Pe lângă cele spuse pînă acum, mai apar date în

plus care cronizează întreaga problemă. Deși cu pretenții de mare intelectual, în esență acesta este un submedocr. Lipsit de diplomatie încercînd doar demonstrații de forță, uneori fără scrupule, știe să profite din plin de pe urma funcției. Pentru interesele personale se mobilizează plenar, uzînd de toate armele de care dispune. Este foarte răzbuțos. Pe scurt: este un caracter urit, chiar periculos pentru colectivitate prin impotența de-a rezolva probleme complexe care intră în sarcina sa. În același timp este și un mare lenes. Dacă doriți o concluzie mai sofisticată, el este pionul principal în frînarea întregului mers pe calea progresului și hal să o zicem și pe asta, chiar a democrației.

— În încheiere, dacă doriți să ne spuneți, ce măsuri se impun în acest caz?

— Măsuri ferme de depistare și neutralizare a sa prin înlăturarea din funcție. Pentru o armonie socială și progres, acest personaj nu are ce căuta în parlament, în ministere, în consilii de administrație, în conducerea nici unuia for sau instituție publică. Așezat la locul lui și pus la muncă devine inofensiv.

AUROLAC - S.A. UN CAZ „TARE“

Heroină, cocaină, hașiș, marijuana, LSD, THC, crack, crank ș.a. Droguri. Halucinogene. Despre unele se spune că sînt slabe. Chestie de gust. Efectele lor se cunosc. Polițiile din țări de pe 5 continente, plus Interpolul, plus diferitele brigăzi antidrog, luptă cu rețelele de traficanți. „Filierea latină“, „filierea indiană“, „filierea libaneză“, „filierea franceză“ și alte filiere, distruse înă- în loc pentru a apărea, în altul. Carteluri, Mafia, Comora. Într-o măsură mai mică sau mai mare, sînteți familiarizați cu termenii aceștia. Oricum ar trebui să fiți, avînd în vedere examenul privind intrarea în Europa. Deci, știm, cunoaștem, sîntem documentați.

nizarea și dezvoltarea producției de „Aurolac“ se vor face demersuri la bănci de prestigiu, pentru atragerea de capital. Sînt siguri că cererile în vederea tehnologizării vor fi aprobate cu prioritate. În scurt timp, cheltuielile vor fi amortizate, aducînd apoi dividende importante, care vor umple vistieria goală a statului. Acesta este primul cîștig. Al doilea va fi un cîștig în prestigiu. Putem concura cu succes cartelul de la Medelin.

Tinerii „hippies“ ai anilor '60 din San Francisco, cei care au făcut din droguri o modă, nu bănuiau, desigur, că centrul de greutate al lumii interlope se va muta pe plaiuri dimbovitene. Desigur, la început totul se va afla sub controlul statului, dar activitatea va intra sub incidența Legii privatizării, recent adoptată, urmînd ca, în scurt timp, cei 30 la sută din patrimoniul cartelului să fie distribuiți populației. Poate mai uită și el de necazurile vieții cotidiene, cine știe, poate cu timpul vor crede și în minunile promise de guvernanți. Cu singura condiție să „guste“ din obiectul afacerii ai cărei acționari vor fi — AUROLACUL.

NAE

Dar ei, ce știu despre noi? Au auzit oare despre Aurolac? I-au aflat prețul, cunosc ceva despre rețeaua de fabricare — vînzare? Au un studiu despre piața noastră de desfacere? Iată întrebări la care trebuie găsite răspunsuri urgente, în vederea aplicării unui plan, în urma căruia putem cîștiga de două ori. Prima dată prin înființarea rapidă a unui cartel „Gara de Nord“, cu ramificațiile de rigoare și filialele, inclusiv în cartierul Aeroport. Totuși pus sub directă și strict secreta oblaudire a SRI-ului. Documentele vor putea fi apoi îngropate (nu prea adînc) la Bere-

voiești, deoarece locul se bucură de oarecare notorietate internațională. Face bine pentru publicitate. Etapa următoare prevede contactarea fillerelor și cartelurilor consacrate. Pentru moder-

TOT... FELUL... DE CAZURI

TURCUL PLĂTEȘTE !

În divanul lui Alexandru Ghica-Vodă (1834—1842) era un înalt funcționar foarte somnoros. Odată se judeca un proces între un român și un turc. Judecătorii aflară pe român vinovat și-l condamnară să plătească despăgubiri. Pentru formalitate, fiecare judecător avea să spună cu glas tare sentința. Toți ziseră pe rînd: românul să plătească, etc. Cînd ajunse rîndul la funcționarul nostru, care dormise toată vremea, se ridică somnoros și fără să aibă habar de ce s-a petrecut în divan, zice: „Turcul plătește! Au rîs toți: vorba lui a ajuns din gură în gură și-a rămas zicătoare.

UN REGE ÎNAINTEA TRIBUNALULUI

Regele Karl al XI-lea al Suediei (1660—1697, independent din 1672 din dinastia Pfalz—Zweibrücken—Kleeburg, fu chemat de către un lăzăr din satul Troasa înaintea tribunalului din acest sat din pricină că niște funcționari regali îi luaseră o cîmpie spunînd că regele le por-

runcise. Karl apăsă într-adevăr în persoană înaintea instanței judecătorești și... pierdu procesul. Dar regele nu se supără deloc, ci pe judecătorul care pronunță sentința împotriva-i, îl înaintă judecător de provincie. De s-ar petrece lucrurile așa și în ziua de azi...

RĂSPUNS NIMERIT

Odată Napoleon Bonaparte (1769—1821), cîștigînd o bătălie, alărea pe cîmpul de luptă acoperit de cadavre franceze. El zise suitei sale: „Acești morți au cîștigat azi patriei o pace eternă“. „Pe care o vor păstra exclusiv numai pentru dinșii“, zise un mareșal satul de lupte. Împăratul tăcu și trase tabac pe nas.

ENGLEZEȘTE

Preotul de marină Blackburne, care deveni pe urmă arhiepiscop de York, pe cînd slujea pe fregata „Agamemnon“ ca predicator, avu într-o duminică o ceartă cu un ofițer. Ofițerul zise în fine: „Dacă n-ai purta haina unui popă, te-aș învăța eu minte!“.

„Așteaptă să se termine predica!“, zise Blackburne și după ce se sfîrși, își scoase hainele preoțești apoi, formîndu-se un cerc împrejurul lor, ofițerul și preotul se luară la box. Ofițerul fu învins în curînd și trebuî să-și ceară iertare.

ECATERINA A II-A ȘI CREDINȚA ÎN STAFII

În anul 1776 plecă la St. Petersburg cunoscutul vrajitor conte de Cagliostro, care dete reprezentațiuni la curtea rusească. Zăpăcînd lumea cu aparițiile lui de stafii și totodată umplîndu-și zdravăn buzunarele. Atunci împărăteasa Ecaterina a II-a Alkseevna cea Mare (1762—1796), din dinastia Romanov—Holstein—Gottorp, înțelegînd în ce constă toată arta înșelătorului, hotărî să-l atace cu arma cea mai puternică, cu condeiul. Ea își bătu joc de reprezentațiile șarlatanești, scriînd trei comedii: Înșelătorul, Zăpăcitul și Comerciantul siberian. În curînd credințele în stafii și apariții dispărură în urma acestor comedii. Cagliostro a fost în curînd silit să-și ia tîlpășița și să mearză în altă parte să înșele lumea.

ARTISTUL-REGE

În hanul de la Amsterdam, unde se coborise la 1752 regele Fridrich al II-lea cel Mare al Prusiei (1740—1786), remarcabil comandant militar, în timpul domniei sale Prusia devenind unu dintre cele mai puternice state europene, cu colonelul Balbi, în cel mai mare incognito regele dori să mînce o pastetă olandeză, al cărei gust minunat i se lăudase mult. El rugă pe colonel să-l comande una. Femeia hangiului care nu punea mult preț pe oaspeții veniți, din cauza îmbrăcăminteii lor simple — zise cu oarecare trufie: — „E bine că vreți să mîncăți o pastetă, dar oare puteți să o plătiți? Știți că o asemenea pastetă costă 30 de florini?“.

Balbi răspunse că străinul poate să plătească această sumă, deoarece e maestru de flaut și poate să cîștige în câteva ceasuri multe parale. „Ei, atunci trebuie să ascult și eu“, zise ea, și a-lergînd în camera regelui, se închină și zise: „Domnule, dacă poți să cînti așa de frumos, n-ai vrea să-mi cînti și mie ceva?“.

Regele nu știa ce vrea femeia, dar cînd Balbi îi explică pe franțuzește, el zîmbi, luă flautul și cîntă atît de minunat, încît femeia rămase înmărmurită de mirare. Cînd în fine ei în etă, femeia exclamă: „Bine domnule, poți să cînti frumos și să cîștigi ceva parale: am să-ți fac o pastetă“.

STRATAGEMA

Poetul Clopinel (Jean de Meung) (c. 1250—c. 1300) a continuat „Romanul Trandafirului“ (circa 1275—1280) în aproape 13.000 de versuri, s-a referit la cunoștințele enciclopedice ale timpului, din care răzbate o privire realist-satirică asupra vieții, la antipodul viziunii idealizatoare a lui Guillaume de Lorris (sec. XIII), autorul primei părți a romanului, Poetul Clopinel care trăia la curtea regelui Filip IV cel Frumos (1285—1314, rege al Navarrei, ca Filip I, împreună cu soția sa Ioana I (1285—1305) din dinastia Capetiană (Restaurată), biciuia în cel mai mare grad moravurile timpului său și mai ales ale femeilor de la curte. Acestea hotărîră în sfîrșit să se răzbune. Spre acest scop făcură o conjurație în capul căreia era însăși regina, și într-o zi reușiră să pună mîna pe el. Să auzim cum povestește această întâmplare cronicarul Sorel: „După ce-l amenințară și-l înjurară multă vreme regina porunci să-l lege de un stîlp și să-l bată cu vergi. Atunci Clopinel se rugă mult ca înainte de primirea pedepsei să-l lase să spună ceva. Aceasta i se acordă: „Deoarece am găsit favoarea de a fi ascultat, zise el, vă rog mult ca cea mai în vîrstă dintre dumneavoastră să-mi dea prima lovitură“. Atunci toate doamnele se înroșiră și deoarece nici una nu dorea să înceapă, îi păsară să fugă.

CAZ IEȘI DIN COMUN(A)

REBUS ■ REBUS ■ REBUS

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Amestecuri

ORIZONTAL: 1) A-ți vîri coada, ea dracul unde nu-l fierbe oala. Totul cu pretenții reformiste; 2) Metal (chim.) — Stofă — Interjecție 3) Graficul unei situații din teren; 4) A trage cu ochiul (pop.) — Trei musulmani în cetatea sfîntă 5) O navelă văzută teatral — Notă muzicală; 6) Toma Horia — Războinic (pop.) — Zburător; 7) Procesele facerii ca nou; 8) A se uni; 9) Radu Enescu — Taur popular — Neț 10) Inclusă în întreg sau în... Europa.

VERTICAL: 1) Vîri; 2) Maria cea mică — Anestezic; 3) Regel — Conjunție; 4) Pornita de la Roma; 5) Izolatoare de curent — Argint (chim.); 6) Ocult — Simțul omului vesel; 7) Aer franțuzesc — Și Soarele la Rhadames; 8) Rudă (nu de salam, că-i cump) — Scobit; 9) Curajos — Neamț (pr.); 10) Se descurcă și are profituri.

Horatiu ALEXANDRESCU

Culese de Ioan VELICA

PROGRAMUL

SĂPTĂMÎNAL

TV

LUNI
5 august 1991

14,00 Actualități.
14,10 Calendarul zilei.
14,20 Worldnet USA.
15,20 Avanspremiera săptămânii.
15,40 Copiii noștri — viitori muzicieri.
16,00 Casa și grădina.
16,30 Muzică pentru toți.
17,00 Știri.
17,05 Emisiune în limba maghiară.
18,35 Drumuri în memorie.
19,00 Tezaur.
19,30 Desene animate. Aventurieri spațiului.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.
20,45 Studioul economic S.O.S.
21,10 Ora adevărului.
21,30 Teatru TV.
Doamnele domnului Caragiale.
22,45 Melodii de neuitat.
23,00 Actualități.
23,15 Worldnet USA.
23,30 Repriza a treia.
0,00 Recomandări din program.

MARȚI
6 august 1991

10,00 Actualități.
10,10 Calendarul zilei.
10,20 Film artistic.
„Gorila” la Berlin. (Franța, 1989).
11,55 Super Channel.
12,30 Desene animate. Lidia în jurul lumii.
13,10 Ora de muzică.
14,00 Actualități.
14,10 Virsta a treia.
14,40 Muzica pentru părinți.
15,00 Tradiții.
15,20 Avanspremieră TV.
15,30 Confluente.

16,00 Cursuri de limbi străine.
16,30 Muzica pentru toți.
17,00 Știri.
17,05 Salut, prieteni!
19,00 Serial științific.
19,30 Desene animate. Aventurieri spațiului.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.
20,45 Studioul economic.
21,10 Ora adevărului.
21,25 Telecinematca.
Alger. (SUA, 1938).
23,15 Actualități.
23,30 Jazz-fan.
0,00 Recomandări din program.

MIERCURI
7 august 1991

10,00 Actualități.

10,10 Calendarul zilei.
10,20 TV5 Europe.
12,30 Desene animate.
Lidia în jurul lumii.
13,10 Ora de muzică.
14,00 Actualități.
14,10 Viața spirituală.
14,40 Hercules '91.
15,10 Avanspremiera TV.
15,20 Audio-vizual Studio.
15,50 Cursuri de limbi străine.
16,20 Stadion.
16,50 Tragerea Pronoexpres.
17,00 Știri.
17,05 Conviețuirii.
17,35 Lumea ideilor.
18,00 Forum.
18,35 Reflector.
19,00 Arte vizuale.

19,30 Desene animate. Aventurieri spațiului.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.
20,45 Studioul economic.
21,10 Film serial.
Nick, vânător de capete. Ultimul episod.
22,15 Universul cunoașterii.
23,00 Actualități.
23,15 Pro musica.
0,00 Recomandări din program.

JOI
8 august 1991

10,00 Actualități.
10,10 Calendarul zilei.
10,20 Tele-vacanța școlară.
11,50 Super Channel.
12,30 Desene animate. Lidia în jurul lumii.

13,10 Ora de muzică.
14,00 Actualități.
14,10 Oameni de limbă noi.
14,40 Jazz-magazin.
15,20 Avanspremieră TV.
15,30 Medicina pentru toți.
16,00 Cursuri de limbi străine.
16,30 Muzica pentru toți.
17,00 Știri.
17,05 Pro Patria.
18,05 Reflecții rutiere.
18,30 Reporter '91.
19,00 Cultura în umere.
19,30 Desene animate.
Aventurierii spațiului.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.

20,45 Studioul economic.
21,10 Film serial.
Dallas. Episodul 47.
22,15 În fața națiunii.
23,00 Actualități.
23,15 Muzicorama.
0,00 Recomandări din program.

VINERI
9 august 1991

10,00 Actualități.
10,10 Calendarul zilei.
10,20 Film artistic.
Negustorul de clopote. (Germania, 1989).
Premieră pe țară.
11,55 Super Channel.
12,30 Desene animate. Lidia în jurul lumii.

13,10 Ora de muzică.
14,00 Actualități.
14,10 Mapamond.
14,35 Spiritul locului la Podul Neagului.
15,00 Mondo-muzica.
15,20 Avanspremieră TV.
15,30 Patrimoniul.
16,00 Limba noastră.
16,30 Studioul muzicii ușoare.
16,50 Tragedia Loto.
17,00 Știri.
17,05 Emisiune în limba germană.
18,05 Invitatul săptămânii.
18,35 Tele-discul muzicii populare.
19,00 Gong! Emisiune de critică și actualitate teatrală.
19,30 Desene animate.
Aventurierii spațiului.
20,00 Actualități.
20,35 Sport.
20,45 Studioul economic.
21,10 Film serial.
Destinul familiei Howard. Episodul 14.
22,15 Simpozion.
23,00 Actualități.
23,15 Virstele peliculei.
0,00 Vis la... „Paradis”.
0,35 Rock-panorama.
1,00 Recomandări din program.

SIMBATA
10 august 1991

9,00 Bună dimineața.
10,00 Actualități.
10,10 Tip-top, Mini-top.
11,10 Descoperirea planetelor.
11,30 Istoria religiilor.
12,00 Stare de trecere.
12,30 Desene animate.
13,10 Ora de muzică.
14,00 Actualități.
14,10 7x7.
14,35 Tele-club.
18,00 Încearcă-ți norocul.
19,00 Melodii îndrăgite.
19,15 Telcenciclopedia.
20,00 Actualități.
20,35 Film serial.
Maddie și David. Episodul 4.
21,40 Săptămâna sportivă.
22,00 Vis la... „Paradis”.
23,00 Actualități.
23,15 Film artistic.
Cu toată nevinovăția. (Franța, 1987).
0,50 Video-discoteca.
1,10 Recomandări din program.

DUMINICA
11 august 1991

8,30 Bună dimineața.
9,30 Clubul desenelor animate.
10,20 Film serial pentru copii.
Vizitatorii. Episodul 7.
10,50 Actualități.
11,00 Lumină din lumină.
12,00 Viața satului.
13,30 Hora satului.
De pe vetre mureșene.
14,00 Actualități.
14,10 Atlas.
14,35 Video-magazin.
18,20 Convorbiri de duminică.
19,00 Film serial.
Dallas. Episodul 48.
20,00 Actualități.
20,35 Film artistic.
Hai, Franța! (Franța 1964).
22,15 Duminică sportivă.
23,05 Actualități.
23,20 Maestrii teatrului românesc.
0,20 Recomandări din program.

În funcție de evenimentele la zi, Radioteleviziunea își rezervă dreptul de a efectua unele modificări ale programului.

5 AUGUST — 11 AUGUST

PUZZLE DISCO-ROCK

TOPUL ZILEI: 1. Wind Of Change — Scorpions; 2. Rhythm Of My Heart — Rod Stewart; 3. Because I Love You — Steve B; 4. Preacher Man — Banana-Rama; 5. Lucifer — Blue System.

ȘTIRI, INFORMAȚII

● Restaurantul „Forum” din Costinești dorește să rămână și anul acesta capul de afiș în ceea ce privește gazduirea unei formații de renume. După ce de-a lungul anilor aici au cântat Iris, Holograf, anul acesta, după un scurt stagiu cu grupul Bravo, sound-ul „Forum”-ului este acum completat de grupul Conexiuni din Brașov, cu un excelent solist vocal, Florina Stoica.

● Petroșaniul va trăi din toamnă febra concurenței disco. Alături de actuala discotecă (singura ce funcționează în cadrul Institutului de mine (Universitatea Tehnică), prezentator Marian

„Lulu” Lung, se pregătește un nou asalt cu două discotece, una la complexul-restaurant „Minerul”, cealaltă la Casa de cultură, aceasta din urmă într-o amplă reamenajare. Cine va rezista? Vom vedea și vom reveni.

● Dintre piesele cu... speranță la dansat în această vară, semnalăm pentru sezonul actual (și următor): Off Shore — I Can't Tak The Power, E — Mello — Situation, Jay Ski — Car Wash (aceasta din urmă reluarea unui succes de discotecă din 1976 cu Rolls Royce), Sabrina — Yeah, Yeah, Paula Abdul — Rock The House.

● Raspund unicei scrisori primite pe adresa rubricii, scrisoare semnată de Rodica Fotileanu din Lupeni: părerile sint controversate în ceea ce privește fenome-

nul Enigma, respectiv tema LP-ului „Sadness Part I”. Chiar Michael Crețu, autorul său (născut în București la 18 mai 1957) explică în acest sens că tema este paradoxală; cîntece gregoriene și acorduri africane, conflictul între religie și sexualitate (marhizul de Sade, eroul piesei, fiind un simbol al perversității). Materialul sonor de bază provine din... România! În altă ordine de idei, preferata ta, Vanessa Paradis (de o vîrstă cu tine, 18 ani), s-a lansat la 14 ani cu „Joe Le Taxi”, are o soră mai mică, Alysson, se îmbracă sexy, este generoasă și impulsivă și susține că nu are nici un neaz financiar. Recent a lansat piesa „Variation Sur Le Meme Theme”

Genu TUȚU

SUPPLEMENTUL „RELACHE”, AL ZIARULUI „ZORI NOI” ESTE REALIZAT DE:

SOCIETATEA PE ACȚIUNI
„ZORI NOI” — S.A.

înființată conform Deciziei nr. 208/12.06.1991.
a Prefecturii județului Hunedoara,
Director: Mircea BUJORESCU

COLECTIVUL DE REDACȚIE: Horațiu ALEXANDRISCU
Mircea BUJORESCU (director — redactor șef), Gheorghe CIIR
VASA, Stefan CIMPOL, Dorel NEAMȚU, Paul NICULESCU
sărbu OPREA (coordonator)

VĂ DORIM VIZIONARE PLĂCUTĂ!